

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414010343
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8414010343.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.05.2019 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora **z r u š u j e** rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/69/2014 zo dňa 22.11.2018.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/69/2014 zo dňa 22.11.2018 bol obžalovaný W. J. podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Kežmarku pod č. Pv 796/13/7703-20 zo dňa 09.09.2014 pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 27.11.2013 v čase okolo 21.00 hod. vošiel do priestorov vestibulu Železničnej stanice v Kežmarku, pristúpil k tam sediacemu S. P., povedal mu, aby mu dal bundu, ktorú mal oblečenú na sebe, čo poškodený odmietol, preto ho najmenej trikrát otvorenou dlaňou udrel do oblasti tváre, do oblasti oboch líc, z hlavy mu strhol čiapku, ktorú mal poškodený natiahnutú na hlavu a z vestibulu stanice odišiel preč, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému S. P. škodu odcudzením čiapky v sume 0,30 Eur, zranenia si vyžadujúce lekárske ošetrovanie mu nespôsobil,

následne dňa 27.11.2013 v čase okolo 21.30 hod. po tom, ako napadol S. P., vrátil sa do priestorov vestibulu Železničnej stanice v Kežmarku, pristúpil k tam sediacemu S. J., ktorého viackrát slovné vyzval, aby mu dal bundu, ktorú mal S. J. oblečenú na sebe, čo odmietol, a keď poškodený odmietol odísť z priestorov vestibulu po tom, ako ho obžalovaný slovné vyzval, aby vyšiel von, obžalovaný W. J. ho chytil za pravú ruku a vytiahol ho z priestoru vestibulu železničnej stanice do neďalekého parku, kde ho slovné viackrát vyzval, aby mu dal svoju bundu, a keď mu ju poškodený odmietol vydať, obžalovaný ju násilím pravou rukou rozopol, stiahol ju z poškodeného a podal ju doposiaľ nestotožnenej osobe rómskej národnosti, ktorá stála celý čas pri obžalovanom W. J. bez toho, aby sa do konania obžalovaného zapojila, z miesta činu utiekol, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému škodu odcudzením perovej nepremokavej bundy čiernej farby v sume 25,- Eur, finančnej hotovosti odloženej v bunde v sume 10,- Eur, zranenia vyžadujúce lekárske ošetrovanie mu nespôsobil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodená U. J. bola so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že s rozhodnutím súdu o oslobodení nie je možné súhlasiť. V prvom rade poukázal na to, že obaja poškodení J. P. a J. J. podali trestné oznámenie na OO PZ v Kežmarku bezprostredne po spáchaní skutku a následne vo svojich výpovediach podrobným spôsobom popísali aj skutky a správanie sa obžalovaného R. J.. Následne poukázal na obsah výpovedí oboch svedkov v prípravnom konaní, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že obž. R. J. sa nachádzal v uvedený deň na mieste činu a že napadol poškodených. Výpoveď poškodeného P. z 28.11.2013 tiež vyvracia neskoršiu výpoveď o tom, ho napadla osoba, ktorá bola na stanici s R. J.. Usvedčujúce výpovede oboch poškodených potvrdzuje ďalšia výpoveď svedka M. C., priameho svedka incidentov, ktorý vypovedal bezprostredne po spáchaní oboch skutkov dňa 28.11.2013 a uviedol, že obžalovaný R. J. prišiel na železničnú stanicu ešte s jedným Rómom, kde sa nachádzali aj dvaja poškodení, pričom obžalovaný tam napadol poškodených a žiadal od nich bundy. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný navrhol vypočuť svedkov, ktorí potvrdili obranu obžalovaného, že v uvedený deň nebol v Kežmarku. Ide však o osoby jemu blízke v rodinnom pomere a preto tieto výpovede nemožno vziať do úvahy, pretože ide o výpovede účelové a uvedení svedkovia vypovedali len v snahe napomôcť obžalovanému vyvinieť sa zo skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu. Výpovede poškodených J. P. a J. J. na hlavnom pojednávaní prečítal, pretože obaja poškodení zomreli. Obaja poškodení boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, ale sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že na tieto výpovede nemožno prihliadať, pretože boli nesprávne poučení. Avšak aj napriek tomu poukazuje na to, že obaja poškodení usvedčili obžalovaného zo spáchania trestného činu. Okresný súd pochybil pri vykonávaní dôkazov v tom smere, že neprečítal výpoveď svedka M. C. pri jeho výsluchu, keď tento uviedol, že si nič nepamätá a okolnosti z uvedeného dňa popísal iba okrajovo. Okresný súd poukázal v tejto súvislosti na to, že musel vyčakať na návrh strán konania na odstraňovanie rozporov medzi jeho výpoveďou z prípravného konania a výpoveďou na hlavnom pojednávaní, čo sa však nestalo a tak vzal do úvahy len výpoveď svedka z hlavného pojednávania. Berúc do úvahy skutočnosť, že svedok K. C. bol vypočutý v prípravnom konaní dňa 28.11.2013, dňa 23.07.2014 a 21.08.2014 a následne na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2018, teda po viac ako 4 rokoch, a berúc do úvahy obsah výpovede svedka nebolo možné odstraňovať rozpory, ale bolo dôvodné jeho výpovede z prípravného konania prečítať. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/18/2018 z 29.11.2018, podľa ktorého ak si svedok nepamätá priebeh skutkového deja, ohľadom ktorého vypovedá, napriek tomu musí poskytnúť súvislý popis dotknutých skutočností v rozsahu, v akom si ho pamätá a následne mu môže byť predložená zápisnica o jeho skoršej výpovedi podľa § 264 Tr. poriadku. Podľa ustálenej súdnej praxe sa výpoveď svedka z prípravného konania stáva súčasťou jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. Potom čítanie zápisnice o skoršej výpovedi svedka, ktorá nie je v úplnom rozpore s tým, čo predniesol na hlavnom pojednávaní, nespôsobuje nemožnosť objasnenia skutkového stavu veci a taktiež nedochádza nijakým spôsobom k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu. Ak aj súd v odôvodnení výsluchu vyslovil pochybnosť o okolnostiach o spôsobe vykonania výsluchu tohto svedka, žiadnym spôsobom nezisťoval, akým spôsobom bol výsluch svedka K. C. vykonaný a osoby, ktoré výsluch vykonali v rámci dokazovania, k týmto možným pochybnostiam, ktoré však vyplynuli a vyšli najavo až na hlavnom pojednávaní, nevypočul a k tejto okolnosti nevykonal žiadne dokazovanie a to aj napriek tomu, že ide o výpoveď kľúčového a jediného priameho svedka trestného činu. S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotenie zabezpečených dôkazov nebolo správne a preto bol súdom prvého stupňa vyvodený nesprávny záver o nevine obžalovaného. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmaval procesný postup konajúceho súdu a v rámci neho zistil, že konajúci súd dodržal procesné lehoty pri nariadení hlavného pojednávania, obžalovanému umožnil vyjadriť sa ku skutkom kladeným mu obžalobou za vinu, ako aj k vykonaným dôkazom, pritom obžalovaný ako aj jeho obhajca mali možnosť navrhovať vykonanie ďalších dôkazov a predniesť

argumentáciu ohľadne nevinu v rámci záverečnej reči a posledného slova. Tieto zistenia opodstatňujú záver, že práva obžalovaného na obhajobu boli dodržané.

Konajúci súd vykonal dôkazy v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom a preto o ich obsah mohol opierať svoje skutkové zistenia. Hodnotenie dôkazov, ktoré viedlo konajúci súd k záverom prezentovaným v napadnutom rozsudku, však odvolací súd nepovažuje za súladné so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože v rámci neho nehodnotil jednu skupinu dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaného, nevysvetlil v čom je rozporná výpoveď poškodeného J. J., a pritom obsahom spisu sú aj dôkazy, ktoré vykonané neboli, a práve ich obsah môže ovplyvniť posúdenie veci. Ide predovšetkým o výpovede svedka K. C. z 28.11.2013, 23.07.2014 a 21.08.2014.

V odôvodnení napadnutého rozsudku konajúci súd vysvetľoval, že súd nemá samoiniciatívne nahrádzať aktivitu strán v trestnom konaní a pristupovať k čítaniu skorších zápisníc z prípravného konania, pretože tým narušá kontradiktórnosť procesu a de facto porušuje práva obžalovaného na spravodlivý proces. Tiež poukázal na to, že súd musí chrániť práva obžalovaného garantované Trestným poriadkom, Ústavou a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, preto pokiaľ by striktné dodržiavanie kontradiktórneho procesu viedlo k porušeniu rovnako dôležitého alebo dôležitejšieho práva obžalovaného, pričom dôsledky tohto narušenia týchto práv by mali za následok porušenie práva obžalovaného na spravodlivý proces, bol by samoiniciatívny postup súdu podľa § 2 ods. 11 Tr. poriadku namieste. Výpoveď svedka K. C. z prípravného konania však bola v neprospech obžalovaného a keďže súd musel vyčakať na návrh strán na odstraňovanie rozporov medzi jeho výpoveďou v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, čo sa nestalo, preto vzal do úvahy iba jeho výpoveď z hlavného pojednávania.

Odvolací súd takýto výklad kontradiktórnosti trestného konania nepovažuje za konformný a ani v súlade s Dohovorom, Ústavou, či procesným predpisom, ktorý umožňuje súdu vykonať dôkaz, ak ho považuje za dôležitý. Základným zmyslom zásady kontradiktórnosti v súdnom konaní, a je jedno, či ide o civilný alebo trestný proces, je, aby procesné strany mali rovnakú možnosť predkladať dôkazy, mali rovnaký prístup k dôkazom a mali aj rovnakú možnosť vyjadriť sa k právnej argumentácii prípadu. Kontradiktórnosť ako jeden z atribútov spravodlivého súdneho konania vychádza síce z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Ústavy SR, ako na to poukázal konajúci súd, ale jej aplikácia vo vnútroštátnom práve sa premietla do úpravy jednotlivých procesných kódexov.

V rámci Trestného poriadku sú upravené určité výnimky zo zásady kontradiktórnosti, ktoré nesmú porušovať práva obhajoby, medzi ktoré nesporne patrí nevykonanie výsluchu svedka v súdnom konaní z rôznych dôležitých objektívnych dôvodov, avšak podmienky pre prečítanie skôr zabezpečenej výpovede svedka sú presne stanovené v procesnom predpise. Za porušenie kontradiktórnosti a ani rovnosti strán podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať prečítanie svedeckej výpovede súdom bez návrhu strany obžaloby alebo obhajoby podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku, pretože ustan. § 2 ods. 11 Tr. poriadku takýto postup umožňuje.

V tejto súvislosti si dovoľuje odvolací súd poukázať na zmysel Trestného poriadku, ktorým je náležite zistiť trestné činy a ich páchatel'ov spravodlivo potrestať podľa zákona, v dôsledku čoho je nevyhnutné chrániť nielen práva obžalovaného, ale aj poškodených, pokiaľ sú trestnou činnosťou porušené alebo ohrozené ich záujmy, predovšetkým chrániť tých poškodených - fyzické osoby, ktoré sa nevedia brániť, a ich práva, najmä ak ide o právo na osobnú slobodu, na zdravie, či život. Z pohľadu uvedeného potom odvolací súd konštatuje, že prezentácia ochrany práv obžalovaného vysoko prevýšila ochranu práv poškodených v tomto konaní, hoci prečítaním výpovede svedka, ktorý bol podrobený výsluchu, by nedošlo k porušeniu práva na obhajobu a ani zásady kontradiktórnosti, či rovnosti strán, pretože obhajca a obžalovaný boli prítomní pri výsluchu, na čo už bolo poukázané vyššie, dôkaz je súčasťou zabezpečenej dôkaznej situácie orgánmi činnými v prípravnom konaní, teda jej obsah bol známy aj obhajobe, a nešlo o novo produkovaný dôkaz, ale iba o objasnenie rozporov vo výpovedi svedka medzi jeho jednotlivými výpoveďami. Spravodlivosť sa nemá iba javiť, ale má byť vykonávaná nielen vo vzťahu k páchatel'ovi trestného činu, ale aj k jeho obeti.

Vychádzajúc z týchto zistení a úvah odvolací súd vzhliadol nedostatok v tom, že výpovede svedka M. C. zabezpečené v prípravnom konaní sa nepreniesli do dôkaznej situácie vykonanej súdom, čo mohlo ovplyvniť aj celkové hodnotenie dôkazov, predovšetkým hodnotenie výpovedí poškodených J. P. a J. J..

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku v ďalšom plyníe, že konajúci súd videl rozpory vo výpovedi svedka poškodeného J. P. v tom, že v prvej výpovedi z 28.11.2013 poškodený usvedčil zo spáchania trestnej činnosti obžalovaného, ktorého menoval, pretože ho osobne pozná, v druhej a tretej výpovedi z 27.05.2014 a 23.07.2014 za páchatela označil róma vo veku 12 - 17 rokov, ktorý bol s obžalovaným na železničnej stanici. Aj keď tieto rozpory vyznievajú ako zásadného charakteru, odvolací súd k nim uvádza, že pokiaľ by v dôkaznej situácii súdu bola zahrnutá výpoveď svedka M. C. z 28.11.2013, ktorá bola zabezpečená v súlade s procesným predpisom, súd by sa musel vysporiadať so vzájomnou kompatibilitou tvrdení svedka M. C. uvedených pri tomto výsluchu s tvrdeniami poškodeného J. P. pri výsluchu dňa 28.11.2013. Okrem toho je potrebné dať do pozornosti aj tú skutočnosť, že svedok M. C. vo všetkých výpovediach z prípravného konania sa vyjadroval k prítomnosti osôb v kritickej dobe na železničnej stanici rovnako.

Konajúci súd vyhodnotil výpovede poškodeného J. P., ktorý rovnako popisoval priebeh skutkového deja, ako nedôveryhodné nielen na základe skutočností uvádzaných svedkom M. C. pred súdom, ale aj z dôvodu existencie rozporov ohľadne identifikácie osoby útočníka. K tomu odvolací súd len v stručnosti uvádza, že konajúci súd sa nezaoberal zmenou výpovede tohto svedka vo vzťahu k osobe páchatela aj z pohľadu pomerov, v akých poškodený J. P. žil, teda že bol bezdomovcom a možnosť chrániť sa pred vplyvom iných osôb tak bola uňho výrazne sťažená. Inak povedané, ak poškodený chcel prežiť na ulici, musel sa vyhýbať aj priamej konfrontácii s osobami, ktoré páchajú trestnú činnosť, pretože ľahkou obeťou trestnej činnosti bol aj on v dôsledku spôsobu jeho života. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však nie je zjavné, ako sa vysporiadal konajúci súd s výpoveďami poškodeného J. P., z ktorých je zjavné, že opakovane potvrdzoval fyzický útok na jeho osobu za účelom odňatia mu bundy, ktorá skutočnosť vyplýva aj z výpovedí poškodeného J. J. z 28.11.2013 a z 07.08.2014 a tiež z výpovede M. C. z prípravného konania zo dňa 28.11.2013, ktorá prečítaná nebola.

Obdobne hodnotil konajúci súd aj výpoveď poškodeného J. J., pretože aj v jeho výpovediach sú rozpory, aj keď súd nevysvetlil ich podstatu, okrem rozporov v identifikácii páchatela, ktorými sa zaoberal. Aj poškodený J. J. vypovedal vo veci viackrát, pričom popis skutkového deja zachoval, totožne opísal násilie vykonané na ňom za účelom získania bundy, ktorú mal na sebe. Násilie produkované vo vzťahu k poškodenému J. J. potvrdil aj svedok M. C. vo výpovediach z prípravného konania, ktoré prečítané neboli. Pokiaľ ide o zmenu výpovede tohto poškodeného ohľadne osoby útočníka, aj uňho platí, že ide o osobu viac zraniteľnú pre spôsob života vedený na ulici, v dôsledku čoho je nevyhnutné citlivo hodnotiť jeho vyjadrenia.

Vzhľadom na existenciu dôkazu, ktorý vykonaný nebol a ktorý navrhol vykonať prokurátor (tu je namieste uviesť, že návrh mohol predložiť prokurátor už počas dokazovania, keďže obhajuje podanie obžaloby na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a nie až v odvolacom konaní), ako aj na hodnotenie dôkazov, ktoré neodráža zásadu uvedenú v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a preferuje prospech obžalovaného, odvolací súd uzavrel, že konajúcim súdom vyslovené pochybnosti o tom, že sa skutky stali, nemajú nateraz zrozumiteľnú oporu. To, že k násiliu vo vzťahu k obojmu poškodeným malo dôjsť, plyní nielen z výpovedí poškodených jednotlivito, ale aj vzájomne z nich, a tiež aj z výpovedí M. C., ktoré neboli prečítané a v ktorých potvrdzoval násilie k obojmu poškodeným, hoci svoju výpoveď zmenil v tom smere, že páchatel pýtal bundu len od J. J., od J. P. pýtal cigaretu, ale súčasne potvrdil, že ho fackal a zobral mu čiapku. Obsah týchto dôkazov aj napriek tomu, že konajúci súd hodnotil výpovede poškodených ako nehodnoverné, nemajú s prihliadnutím na výpovede svedka M. C. potom svoj logický základ, pretože popisy priebehu skutkového deja 1/ a 2/ v základnej línii nie sú výrazne odlišné.

Konajúci súd k tvrdeniam oboch poškodených, že obžalovaného spoznali v priestoroch policajného oddelenia, poukázal na potrebu vykonania rekognície v prípravnom konaní najmä z dôvodu, že obžalovaný popieral, aby na železničnej stanici v ten večer bol, a poškodený J. P. zmenil svoju výpoveď ohľadne osoby páchatela. Odvolací súd v súvislosti s touto argumentáciou konajúceho súdu uvádza, že tento vyšetrovací úkon sa vykonáva vtedy, ak je potrebné identifikovať osobu páchatela, ktorého fyziognomický zovňajšok bol obeťou opísaný. Rekognícia sa však spravidla nevykonáva, ak poškodený identifikuje osobu páchatela konkrétne menom, pretože ho osobne pozná, ako to bolo v prípade poškodeného J. P., ktorá skutočnosť vyplýva nielen z trestného oznámenia ale aj z jeho výpovede z 28.11.2013 po začatí trestného stíhania. Okrem poškodeného J. P. mal páchatela identifikovať aj svedok M. C., čo prehlásil pri svojom prvom výsluchu, kedy bez pochyb vypovedal, že útočníka osobne pozná.

K zmene výpovede tohto svedka v tom smere, že páchatel'a osobne nepozná, došlo až po uplynutí 8 mesiacov. V dôsledku uvedených zistení je potrebné konštatovať, že ak dve osoby označili po spáchaní skutku osobu páchatel'a s vyjadrením, že ju osobne poznajú, vykonanie rekognície nebolo opodstatnené.

V závere odvolací súd ešte k hodnoteniu výpovedí svedkov, ktorí vnímali udalosti, ku ktorým vypovedajú, po požití alkoholických nápojov, poznamenáva, že je úlohou súdu vysporiadať sa pri svojom rozhodnutí, či výpovedi svedka je možné uveriť, keď mal požitý alkoholické nápoje a to predovšetkým so zreteľom na posúdenie obsahu jeho tvrdení, či tieto sú v kontexte so skutočnosťami uvádzanými inými osobami, ktorých výpoveď sa hodnotí ako dôveryhodná, alebo v ich rozpore. Samotná skutočnosť, že svedok mal v čase spáchania skutku požitý alkohol, nemôže zakladať nedôveryhodnosť jeho tvrdení, ak nie sú zistené ďalšie skutočnosti ohľadne požívania alkoholu, z ktorých by takýto záver bolo možné vyvodiť. Ani na dodatočné prehlásenie svedka, že si na svoju výpoveď pre požitý alkohol nepamätá, nemôže súd prihliadať bez overenia tohto jeho nového tvrdenia, najmä za situácie, ak svedok vypovedal viackrát k priebehu skutkového deja. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na okolnosť, ktorou je vedený spôsob života bezdomovcami a teda k tomu prináležiacich aspektov, ako je požívanie alkoholických nápojov, strata pracovných návykov, motivácie a zmyslu života, neistota, sú bez vzťahov a sociálnych väzieb, sústavne sa prispôbujú okoliu, aby prežili, s čím potom úzko súvisí aj ich vyjadrovanie a následné prispôbovanie k momentálnej životnej situácii, v akej sa nachádzajú.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia, na hodnotenie dôkazov konajúceho súdu, ktoré nateraz v ním prezentovanej podobe nemôže byť podkladom pre jeho záver, že nebolo dokázané, že sa skutky stali, odvolací súd v zmysle § 322 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil konajúcejmu súdu v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku na opätovné prejednanie a rozhodnutie, pretože doplnenie dokazovania môže viesť k iným skutkovým záverom. Konajúci súd je povinný postupovať podľa § 327 ods. 1 Tr. poriadku a vykonať úkony nariadené odvolacím súdom.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.